

PRZYSPOSOBIĆ (7) *vb pf*

Oba o jasne.

inf przysposobić (3). *◇ praet 3 sg m* przysposobił (3). *◇ con 3 sg m by* przysposobił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Adoptować, usynowić; adoptare, arrogare *Mącz* (6) :

Zwrot: »([kogo]) przysposobić sobie za syna« [*szyk zmienny*] (4): *Sárai* [...] przywiedzioná vprzeymá żądostíą błogofławieńftwá przez *Abrámowe* potomftwo [*dała Abramowi służebnicę swą za żonę*]/ *Boć* mogłaby była łobie zá *Syná* iákíe dziećię *ine* przyśposobić. *BibRadz* I 8c *margin*; *Mącz* [267]a, 357d; *Papieźnicy* [...] ták rozumieli/ iżby ten *Nátán* nie był łyn *Dawidow* włafny/ ále był *Prorokiem* iego/ ktorego łobie zá łyná przyśposobił *CzechRozm* 150v.

a. O Bogu: przybrać człowieka za dziecko przez łaskę (2) :

Zwrot: »za dziatki, za syny przysposobić« (1:1): *Názywam* też iefćze *lepfzym*/ *przymierze* to ábo *Teftáment* nowy/ ktory *Bog* wedle *obiecánia* [...] ze wšyftkimi łynmi/ y *corkámi* łwymy *wiernymi* [...] *poštánowił* y *vtwierdził*. *Z* tymi *mowię*/ ktore *vmiłowawšy* przed *záłożenim* *fundámentow* *šwiátá*/ w *namileyšym* łynu łwym *Iezufie* [...] z łobą *poiednał*/ y zá *dziátki* włafne *przyśposobił*. *CzechRozm* 90v, 38.

2. Dać za żonę [kogo komu] (1) : *Kthoremu* [*Aleksandrowi*] *Perfa* *pogánin* *odpowiedział*/ *tom* dla tego *vczynił* [*tj. raniłem cię Aleksandrze*]/ iż mi *Dárius* obiecał *corkę* łwoię *przipofofić* [!] [*mihi promisit filiam suam legitimare*]/ ieflibych *głowę* *thwoię* przed *obliczność* iego *przynioł*. *HistAl* E4v.

Synonim: **1.** *przywłaszczyc.*

Formacje współrdzenne cf SPOSOBIĆ.

Cf **PRZYSPOSOBIENIE, PRZYSPOSOBIONY**